

kar je redko, je dragoceno
domoznanski oddelek

predstavitev dejavnosti

Leta 1992 je Knjižnica Jožeta Udoviča Cerknica vzpostavila domoznanski oddelek, ki je začel načrtno zbirati, obdelovati, hraniti in posredovati domoznansko gradivo s področja Cerknice, Loške doline in Blok. Zbiramo knjige, članke iz serijskih publikacij (4832 člankov v bazi cobiss), avdio in video gradivo, drobni tisk (vabila, plakati, prospekti), fotografije, razglednice, rokopise. Izdelali smo Bibliografijo Jožeta Udoviča (1431 enot). Knjižnica hrani dragoceno Udovičeve osebno knjižnico, osebno knjižnico Maričke Žnidaršič ter slikovni arhiv Brestovega obzornika.

V razmeroma kratkem času je knjižnica pridobila pomembno domoznansko gradivo. V brošuri predstavljeni gradivo nosi letnice od 1584, ko je bil izdan Lacijev zemljevid, do Udovičevega rokopisa, ki sega v čas med obema vojnoma.

Najprej so predstavljene pesmarice Jakoba Filipa Repeža, saj letos praznujemo tristo letnico njegovega rojstva. Pesmarica Nebešku blagu iz leta 1764 je naša najstarejša knjiga. Svoje mesto je dobila Dimičeva Zgodovina Kranjske ter seveda Valvasorjeva Slava vojvodine Kranjske. Hranimo prvočiske Žirovnikovega Cerkniškega jezera, Dolenčeve Izbrane spise, Kunaverjev Kraški svet, Kabajevo Cerkniško jezero.

Knjižnica ima bogato zbirko starih zemljevidov od Münstra, Lazija, Hirschvogla, Mercatorja, Valvasorja, Sansona, Homanna, Lotterja do novejših, med katerimi ne manjkajo niti avstro-ogrskie vojaške specialke.

Karte naše dežele, ki so jo najprej kartirali tuji zemljemerci, prinašajo najzgodnejše prikaze našega ozemlja (krajev, potokov, gozdov, gradov, ledinskih imen), osupljivega Cerkniškega jezera, ki je od antike naprej spoznano kot svetovno čudo, saj ga je omenjal že grški geograf Strabon (ok. 63 p.n.š. - ok. 24 n.š.) v svojem *Traiectus montis est a Tergesta, vico Carnica ad Lacum Lugeum*. Jezero je na nekaterih zgodnejših zemljevidih prikazano zelo veliko in ima dominantno vlogo, saj predstavlja osrednjo zanimivost dežele. Velikost jezera je najbrž pogojena z mističnim odnosom do presihajočega fenomena in prav s tem, da presiha, saj ni bilo čisto jasno, kolikšno je v resnici.

Na koncu sledi prikaz slikovnega gradiva - vedute Cerknice, bakrorez Koče vasi ter starih razglednic, ki dokumentirajo arhitekturo naših krajev, spremjanje pokrajine, vojaške dogodke, gospodarstvo.

Knjižnica bo tudi v prihodnjih letih namenila veliko pozornost domoznanskemu gradivu, ki dokazuje, kdo smo, kakšno pot smo prehodili ...

predstavitev domoznanskega gradiva knjige

Jakob Filip Repež, pesnik in organist na Križni gori, je bil rojen 12.4.1706 v Cerknici, umrl 11.10.1773 v Starem trgu pri Ložu.

Za potrebe križnogorskih romarjev je izdal tri pesmarice in velja za začetnika izvirne romarske pesmi. Rokopisna zbirka Štima božja se ni ohranila, ni bila tiskana, saj so «patroni odpovedali».

Knjižnica hrani naslednjih pet pesmaric:

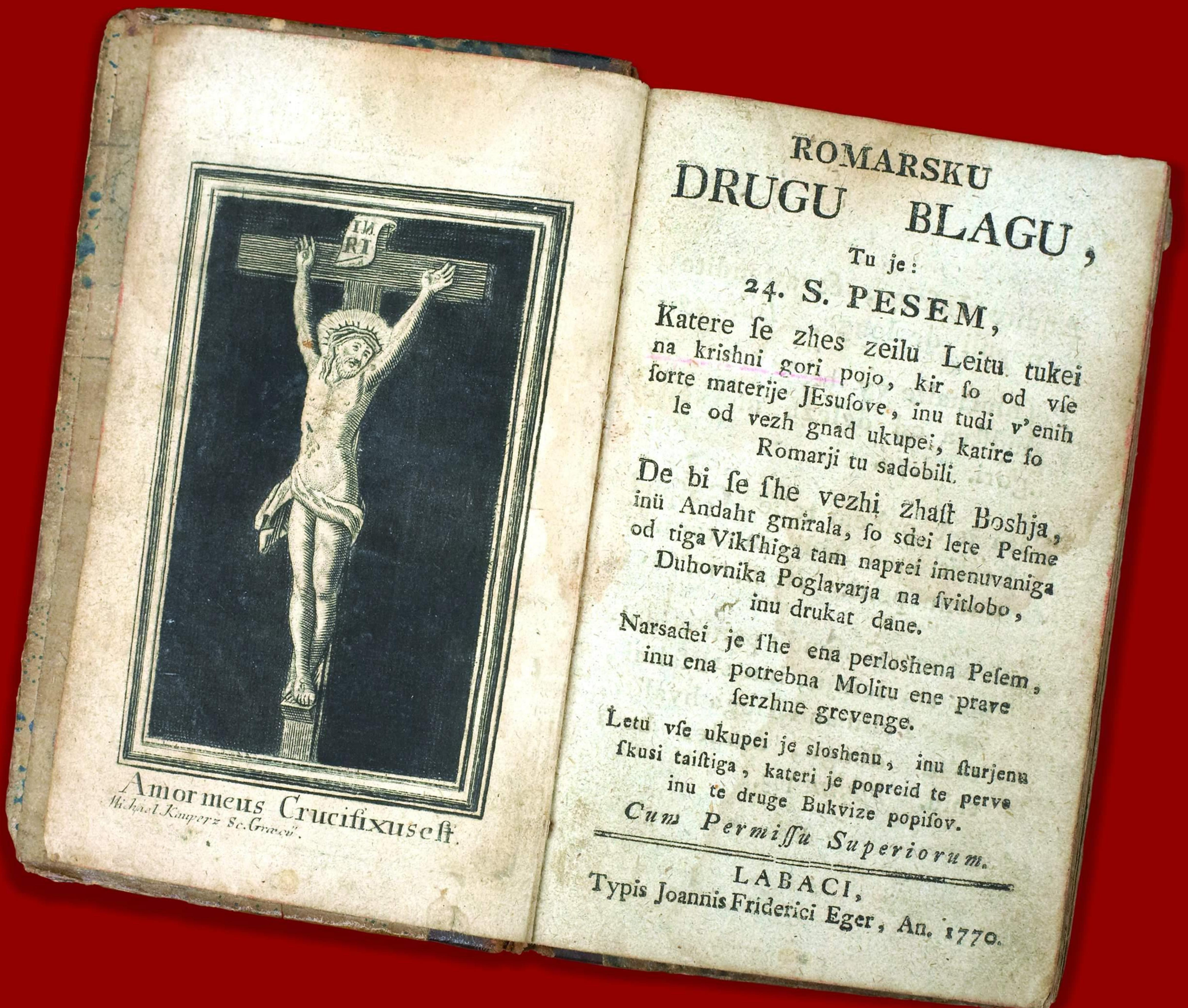
Nebeskku blagu, 1764

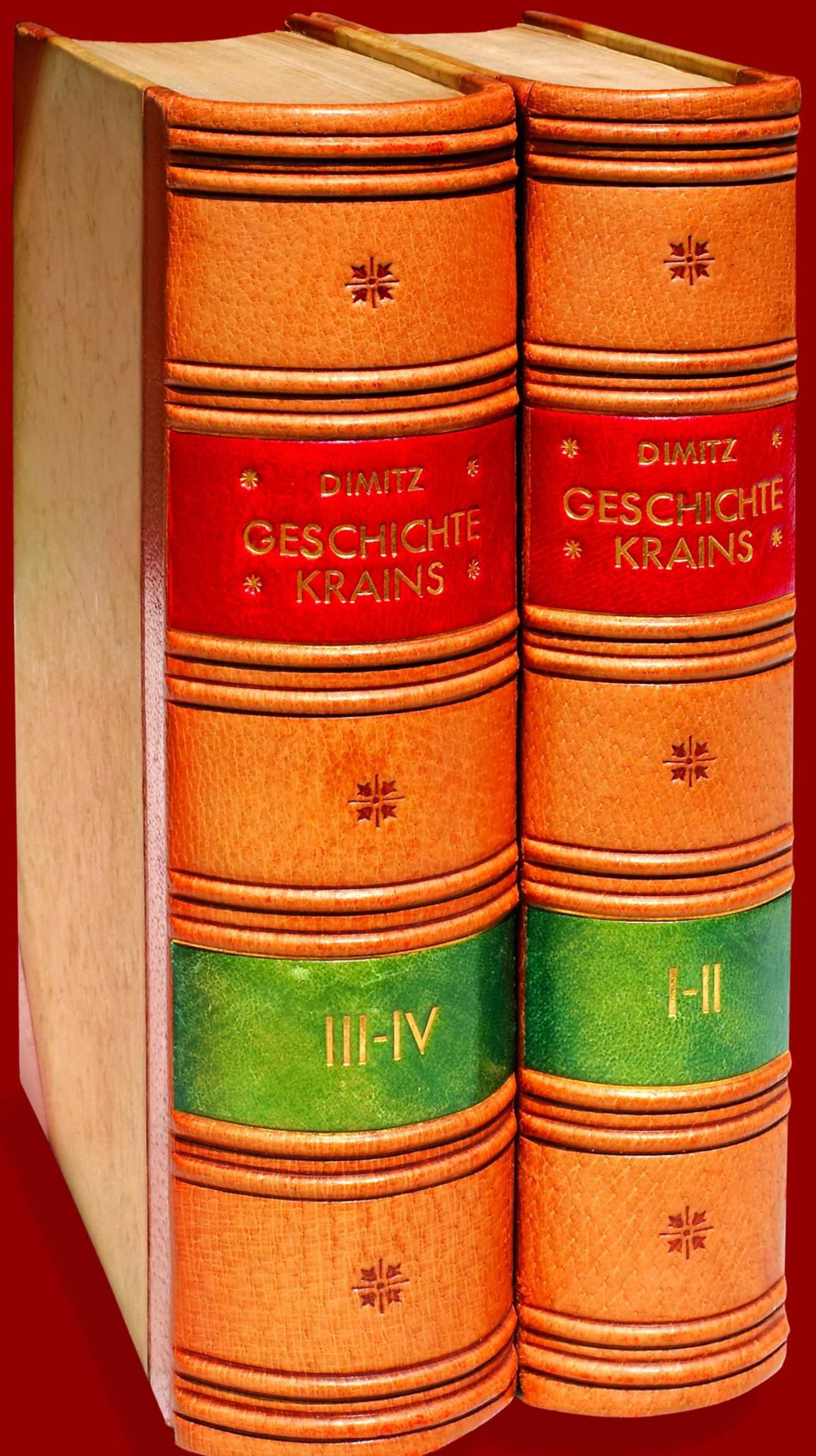
Romarsku drugu blagu, 1770, okoli 1774, 1775

Romarske bukvice, 1775

PREDGOVOR.

Potem kar je blu v' sadnih bukvizah vunkej danu moje tu Nebeskku Blagu, sim potlej she enkrat v' taiste pogledau, inu v' 5. Pesmi naidem, kir sim tamkej letu sapisov, inu povedov, de v' mojmu koshu dosti vezh drusiga blaga od vse sorte materie she zhes 3. tale imam: sakaj zhe lih jest na use Nedele, Godove, inu Prasnike zhes zeilu lejtu ga predajam, vender meni nikuli tega nesmanka; inu ga ni potreba meni hodit iskat po Nemskih ne po Lashkikh deshelah, sakaj imam eniga gvishniga Gospuda, kateri meni sa mojo kramo smiram vse sorte frishne materije sbira, daje, inu me saklada; inu ta ni obedeni drugi, koker tukej na Krishni gori sam Christus; sakaj zhe vezh rezhy od tiga blaga teh S. Pesem vunkej dam, li she vsak dan vezh kej lepshiga per mojmu Christusu najdem: kir pak per vsaki andohti eni Romarji tukej prashajo, ali je kej posebej pisaniga, ali drukaniga, kar smo donec shlishali, kateru bi oteli radi damu nesti, she tim drugim pokasat.

Zgodovinar **August Dimitz** se je rodil 16.8.1827 v Ljubljani, umrl 10.12.1886 prav tam. Knjižnica poleg njegovega najpomembnejšega dela Zgodovina Kranjske, v kateri podrobno opisuje kmečke upore, turške vpade, protestantizem, hrani tudi Kurzgefasste Geschichte Krains: mit besonderer Rücksicht auf Culturentwicklung, Laibach, 1886.

Geschichte Krains von der ältesten Zeit bis auf das Jahr 1813 mit besonderer Rücksicht auf Kulturentwicklung, Laibach: I. Kleinmayr & F. Bamberg, 1874-1876

Izšlo v 12. snopičih.

T.1: Von der Urzeit bis zum Tode Kaiser Friedrichs III. (1493). - 1874. - VII, 336 str.

T. 2: Vom Regierungsantritte Maximilians I. (1493) bis zum Tode Kaiser Ferdinands I. (1564). - 1875. - IV, 312 str.

T. 3: Vom Regierungsantritte Erzherzog Karls in Innerösterreich bis auf Leopold I. (1564-1657). - 1875. - 483 str.

T. 4: Vom Regierungsantritt Leopold I. - (1657) bis auf das Ende der französischen Herrschaft in Illyrien (1813). - 1876. - 396 str.

Janez Vajkard Valvasor, krščen 28.5.1641, umrl sept. ali okt. 1693 v Krškem, polihistor, risar, založnik. Leta 1687 postane na podlagi razprave o Cerkniškem jezeru član angleške Royal Society. Njegovo najslavnejše delo je *Die Ehre des Hertzogthums Crain* (1689), v katerem je z vseh vidikov opisal domačo zemljo. Zaradi izdaje knjige je imel finančne težave, prodati je moral grad Bogenšperk, hišo v Ljubljani, bogato knjižnico.

Poleg Slave je izdal še naslednja dela: *Dominicae passionis icones*, 1679; *Topographia Ducatus Carnioliae modernae* 1679; *Topographia arcium Lambrianarum*, 1679; *Ovidii Metamorphoseos icones*, 1680; *Topographia Archiducatus Carinthiae modernae*, 1681; *Topographia Carinthiae Salisburgensis*, 1681; *Theatrum mortis humanae tripartitum*, 1682; *Topographia Archiducatus Carinthiae antiquae et modernae completa*, 1688.

Die Ehre des Hertzogthums Crain

2. unveränderte Aufl., Rudolfswerth (Novo mesto): J. Krajec, 1877-1879

Slavo vojvodine Kranjske sestavlajo geografski, topografski, historični ter etnološki podatki, ki so razporejeni v petnajst snopičev, ter vezani v štiri knjige, ki so bogato ilustrirane, s prilogami.

Bd. 1: (Buch I bis IV). - 1877. - LIV, 696 str., pril.

Vsebuje tudi: Johann Weikhard Freiherr von Valvasor : biographische Skizze / von P. v. Radics, Opis Cerkniškega jezera v IV. snopiču od str. 618-696, priloga Cerkniško jezero

Bd. 2: (Buch V bis VIII). - 1877. - 836 str., pril.

Bd. 3: (Buch IX-XI). - 1877-79. - 730 str., pril.

Bd. 4: (Buch XII-XV). - 1877-79. - 612, LXXIV, [14] str., pril.

Vsebuje tudi: Valvasor und "Eine Löbliche Landschaft" von Krain / von P. v. Radics

V primerjavi s prvo izdajo se je spremenil format, ilustracije in priloge se ne ujemajo vedno z izvirnikom.

Naša knjižnica hrani dve različno vezani drugi izdaji Slave.

Jožef Žirovnik, rojen 10.8.1860 v Kranju, umrl 18.2.1941 v Ljubljani, (nad)učitelj v Begunjah nad Cerknico od 1884 do 1890.

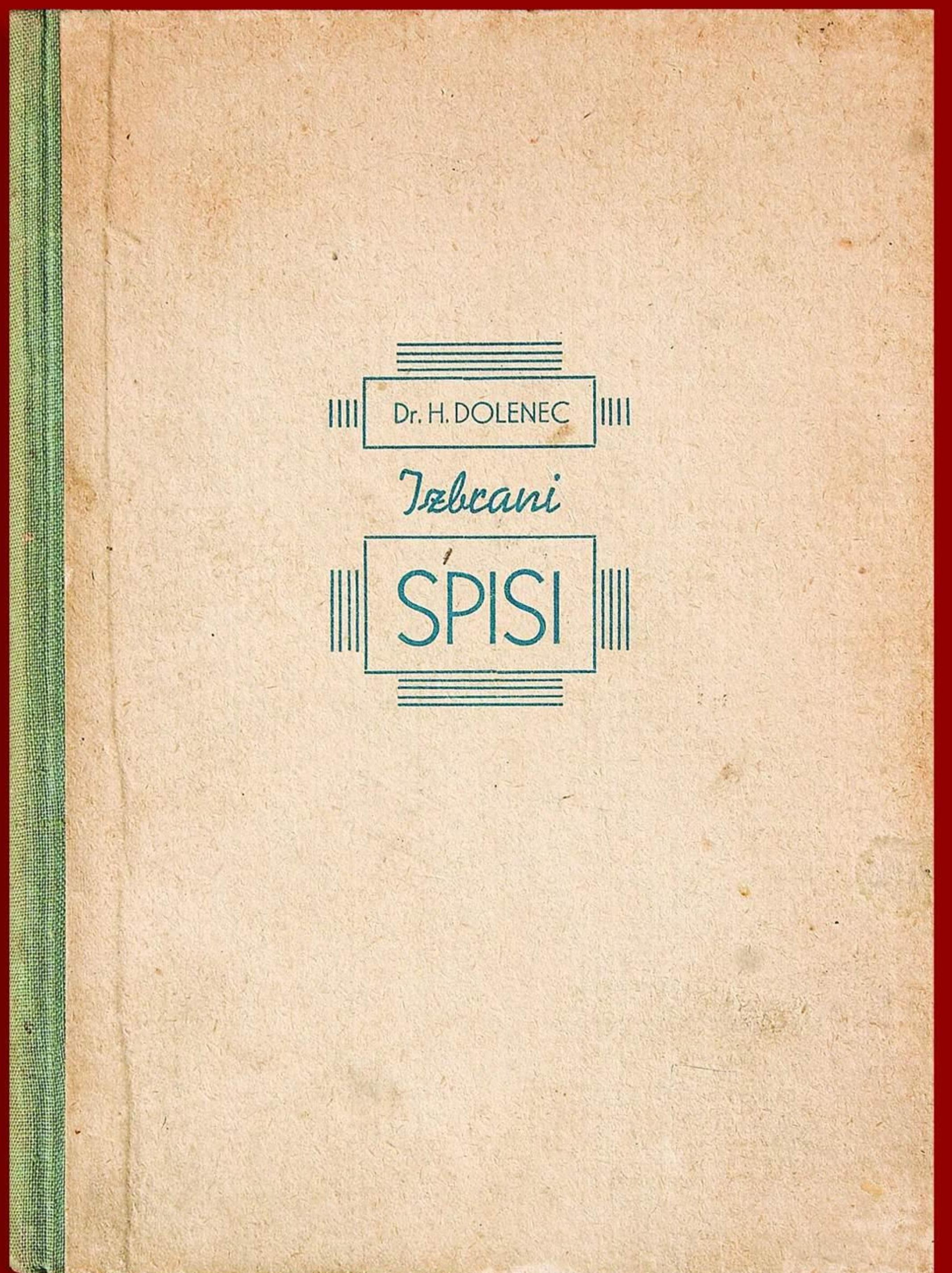

Cerkniško jezero, V Ljubljani, Slovenska matica, 1898, 107 str. [1] zganj. f. zvd.: ilustr.

Kmetje imajo v jezeru senožeti ravno tako razmerjene in razdeljene, kakor drugod. Med Mašami in še dalje je veliko gibanja na osušeni jezerski planjadi. Vse hiti na »blate«, kakor pravijo, da v pravem času pokose travo in spravijo seno domov. S spravljanjem morajo hiteti, da jih ne prehititi slabo vreme, kajti dostikrat ni varno pustiti sena v kupih, še celo čez noč ne. Majhen dež v jezeru ali okolici ga jim včasi pokvari. Po noči nastopi lahko vode toliko, da drugi dan ni več mogoče z vozom v jezero radi velikega blata, ali pa plava že seno po vodi.

Knjiga je iz Udovičeve osebne knjižnice.

Hinko Dolenc, pisatelj, publicist, pravnik, rojen 1.5.1838 v Razdrtem pri Postojni, umrl 10.12.1908 prav tam, sodnik, nekaj časa služboval na okrajnem sodišču v Ložu, leta 1883 izvoljen za deželnega poslanca za mestni volilni okraj Postojna - Vrhnika - Lož.

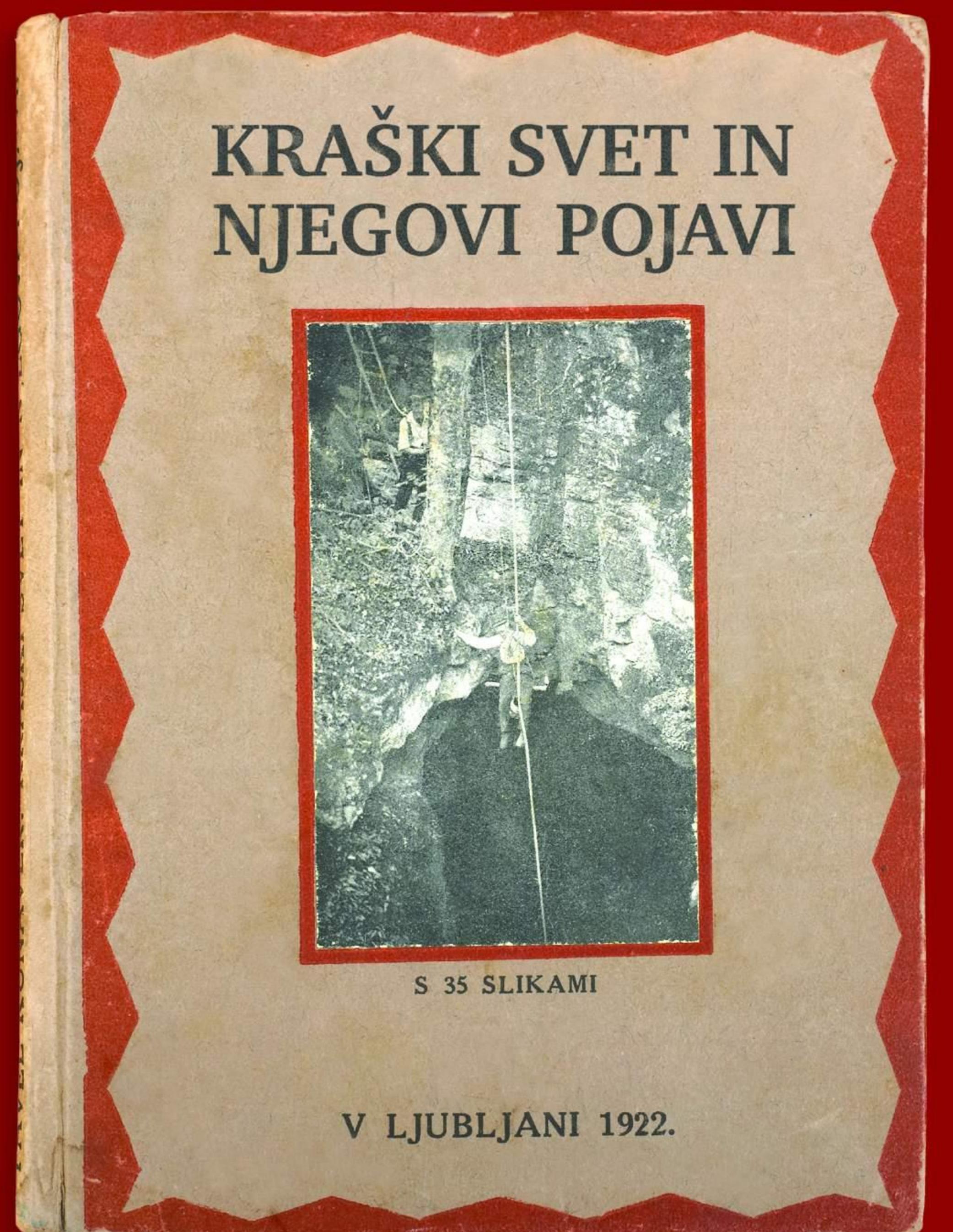

Izbrani spisi, V Ljubljani, Tiskovna zadruga, 1921, 154 str.
vsebujejo: **Spomine o Cerkniškem jezeru**, ki so bili objavljeni v Ljubljanskem zvonu (LZ) 1881,
O gozdu in nekaterih njegovih ljudeh, LZ, 1903 ter
Črtice o burji LZ, 1906.

Tisto leto - menim, da je bilo 1883. leta - se je pokazalo v tem kraju posebno dosti medvedov. Ko je počil glas, da je knez Windischgrätz povabil na lov celo cesarja, so imeli sledilci seveda dosti opravka. Kot najbolj izvezban je bil Tavželj izbran za postavljača. Nadlogar Pintar z Javornika, ki mi je o tem dogodku sam pravil, se je precej mučil, da bi bil Tavželu vtepel v glavo, kako naj se postavi in kaj naj reče, ko bo postavljal cesarja. »Kaj me boste to učili«, se je odrezal Tavželj, »saj sem tudi z Radeckim govoril po nemško! Jaz že vem, kako se s takimi gospodi govoriti. Mene pustite, jaz bom vse prav naredil!« Tako je Tavželj govoril in tako glasno, kakor je bila njemu navada, in Pintar si ni mogel pomagati, ker Tavžlja kot nastavljača ni bilo prezreti. Ko so se cesar in njegovi spremjevalci pripeljali čez jezero, je Tavželj nastopil kot voditelj, in ko so došli do mesta, katero je Tavželj določil za cesarja, se je pristavil, se po vojaško potegnil in rekel: »Do, Kaiser, gute Stand!« Pintar, kakor je pravil, se je stresnil, gospoda se je pogledovala, cesar se pa nasmehnil in vprašal Tavžlja: »Warst du auch Soldat?« Tavželj se je pa zopet moško odrezal: »Jo, Kaiser.«

Pavel Kunaver, geograf, jamar, publicist,
rojen 19.12.1889 v Ljubljani,
umrl 19.4.1988 prav tam.

Kraški svet in njegovi pojavi (1922),
Cerkniško jezero (1961), **Rakov Škocjan** (1966)

Kraški svet in njegovi pojavi, V Ljubljani,
Učiteljska tiskarna, 1922, 104 str., [24] f. pril. : ilustr.

Mihail Kabaj je bil rojen 6.12.1856 v Belem v Goriških brdih, umrl v Komendi 28.4.1930, nadučitelj v Begunjah nad Cerknico od 1903 do začetka šolskega leta 1924/25, v času njegovega službovanja je sezidana nova šola v Begunjah.

Cerkniško jezero in okolica: s 24 slikami in 1 zemljevidom, V Ljubljani, Učiteljska tiskarna, 1925, 75 str.: ilustr.

Knjigo je **uredil Franjo Sterle**, rojen 7.5.1889 v Dolenji vasi, umrl 28.4.1930 v Londonu, akademski slikar.

Velike množine se je nabralo rdeče prsti tudi po vodnih jamah. Ob njih stenah je vidimo nakopičene mnogo metrov na debelo, posebno tam, kjer podzemski tok teče prav počasi in se vodi primešana zemlja utegne usedati. Mastna in gosta je ta zemlja, po jamah imenovana ilovica, in kakšna škoda je, da leže te množine globoko pod zemljo, ko na površju žalostno mole skalne čeri proti nebu.

Rekli smo že, da je bilo jezero v prazgodovinski dobi mnogo večje, nego je sedaj. Vsa dolinska kotlina daleč na okoli, kjer so sedaj vasi in obdelana zemlja, je bila pod vodo. To nam dokazujejo gramoz, naplavine po obdelani dolini in več požiralnikov, ki stoje mnogo više od sedanje jezerske gladine. Pri zgradbi nove šole v Begunjah (613 m) so dobili pri kopanju samo od vode nanošen pesek.

rokopis

Knjižnica hrani tudi nekaj rokopisov notranjskega pesnika, pripovednika, esejista, prevajalca Jožeta Udoviča.

Pesem Žalostinka kruhu je bila prvič objavljena v reviji Dom in svet, št. 3/4, 1936.

Jože Udovič je bil rojen 17.10.1912 v Cerknici. V letih od 1918 do 1923 je obiskoval ljudsko šolo v Cerknici in Starem trgu, leta 1932 je končal klasično gimnazijo v Šentvidu nad Ljubljano, 1940 pa diplomiral iz slavistike. Od leta 1948 deloval kot svobodni književnik, član SAZU od leta 1981. Umrl je 5.11.1986 v Ljubljani.

Izšla so naslednja Udovičeva dela: **Ogledalo sanj** (1961), **Darovi** (1975), **Oko in senca** (1982), **Pesmi** (1988), **Spremembe** (1991), **Zapisi v tišino** (1992), **Brazda na vodi** (1993), **Zbrano delo 1-5** (1999-2005).

Med Udovičevimi prevajanimi velikani svetovne književnosti so: F. G. Lorca, D. Thomas, P. Neruda, V. Aleixandre, G. Mistral, C. Baudelaire, J. R. Jiménez, B. Pasternak, J. Cassou, H. Laxness, N. Kazantzakis, A. Huxley, E. A. Poe, L. Guilloux, F. Kafka, K. Mansfield, J.-P. Sartre, W. Woolf, H. Broch, J. Joyce, F. Kafka, H. Broch, E. T. A. Hoffmann, P. Neruda, H. Hesse, J. L. Borges, P. Marivaux, C. Fry, T. S. Eliot ...

Žalostinka kruhu,
Kruh, čini mava, bel kruh in ko,
tako s' bren, da se sledimo & jigo,
ti kruh, ki ha pov neodprtajo pezo,
malnemu nemajmo čakotači in.
Premašil s' nas, s' mračno mrežo
ki več hat s' in oči del brat,
pač zadrža parata mada kajemo itai,
s' si ačko usmijave - več ko brat,
ketest, ki de razjelo pot deli očer,
ti kriostino blačilo nar vedne redote,
nose k temu stegajjo fale,
njetilo, obdanjevo & osni blagoden,
Kruh, kruh, kruh in kruh kruh,
ko leb-kalmo kaj valovi & grmi
in končna lademo eceno 3 esti
zadajseni, kruh, kruh, kruh kruh.

zemljevidi

Goritiae, Karstii, Chaczeolae, Carniolae, Histriae, et Windorum Marchae descrip.

Zemljevid, ki predstavlja Goriško, Kras, Kočevsko, Kranjsko, Istro in Slovensko marko, avtorja Wolfganga Laziusa (1514-1565), Dunajčana, je izšel v atlasu Theatrum Orbis Terrarum Abrahama Orteliusa leta 1584.

Kraji so označeni z majhnimi vedutami, vrisani so gozdovi, reke, gorovja.

Zemljevid prikazuje mogočno Cerkniško jezero (Cyrckniczer see) in kraje, gradove ob njem: Czirknicz - Cerknica, Jessero - Jezero, Martens pach - Martinjak, Lypse - Lipsenj, Ottok - Otok, Stegberg - Šteberk, Oblock - Bloke, Laas - Lož, Nadsickzeck - Nadlišek.

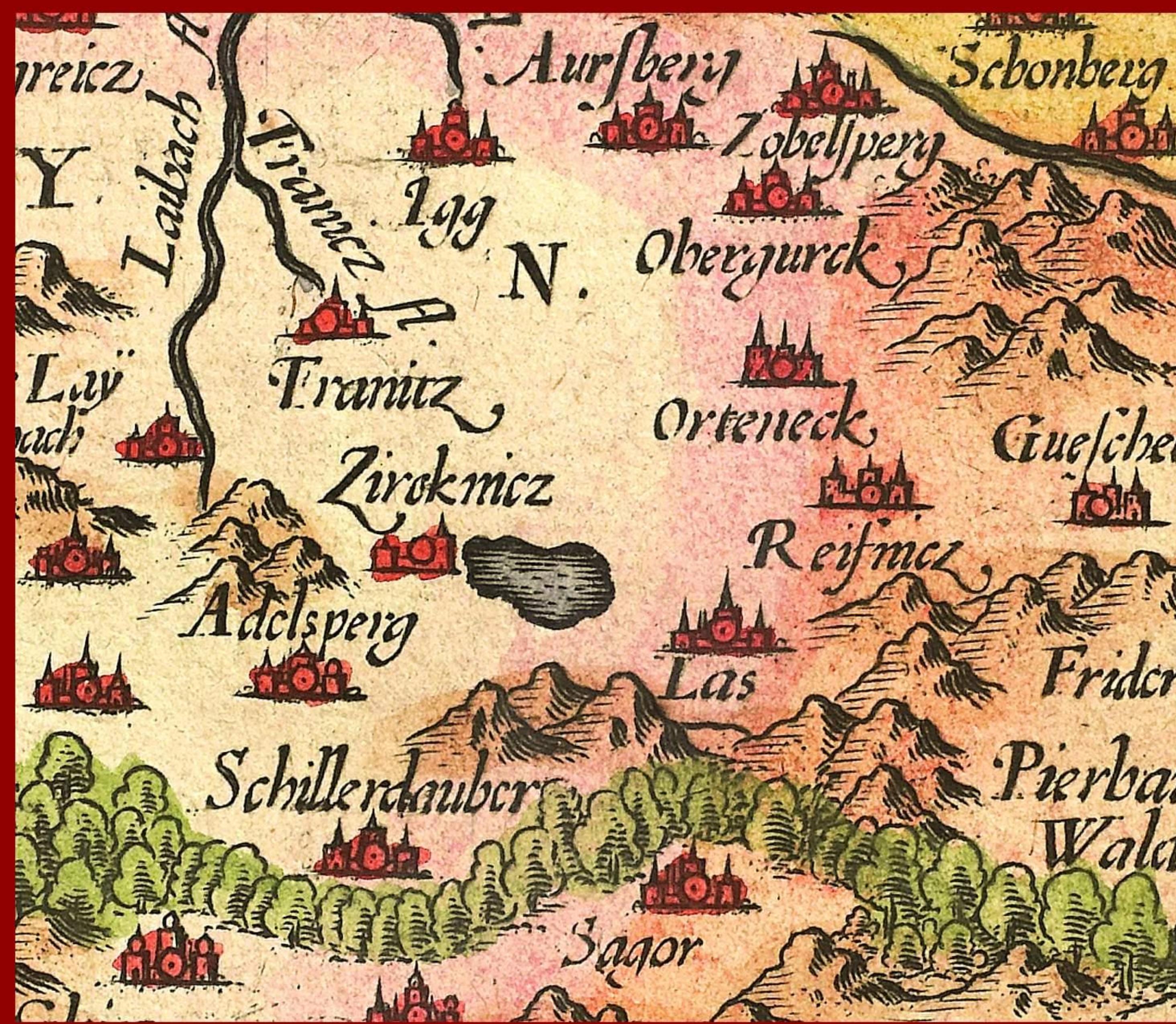
Naslov je naveden v kartuši zgoraj, karta je brez grafičnega merila, mere: 23 x 34 cm na listu 26 x 44 cm, koloriran bakrorez.

GORITIAE, KARSTII, CHACZEOLAE, CARNIOLAE, HISTRIAET WINDORVM MARCHAE DESCRIPT.

Schlavoniae, Croatiae, Carniae, Istriae, Bosniae, finitimarumque regionum
nova descriptio, [Antwerpen: s. n., ca 1600]

Kartograf Augustin Hirschvogel (1490-1553) iz Nürnbergga se je leta 1536
za sedem let preselil v Ljubljano.

Zemljevid Slavonije, Hrvaške, Kranjske, Istre, Bosne je izšel v atlasu *Theatrum Orbis Terrarum* Abrahama Ortelija.

Zasledimo dva toponima naših krajev: Zircknicz - Cerknica in Las - Lož ter Cerkniško jezero, ki je samó narisano, brez imena.

Desno vetrovna roža, levo grafično merilo v nemških miljah,
mere: 47 x 34 cm na listu 55 x 47 cm, koloriran bakrorez.

Karstia, Carniola, Histria et Windorum Marchia, [S. l. : s. n., 1635-55]

Karto Kras, Kranjska, Istra s Slovensko marko, ki jo je izdelal Gerard Mercator (1512-1594), Flandrijec, je za svoj atlas *Theatrum orbis terrarum* priredil Wilhelm Janszoon Blaeu. Ker se je Mercator prav glede naših krajev močno naslanjal na Ortelija, ki je snov za upodobitev našega ozemlja povzel ne le po Sambucusu, temveč tudi po Laziusu, so se mu primerile tudi nekatere napake.

Po Laziusu je Mercator prevzel tudi Cerkniško jezero, narisano v velikem obsegu. Krajevna imena so pisana z ležečo pisavo. Kraji niso označeni z vedutami, temveč s krožci. Na zemljevidu so naslednja imena: Czirknicz - Cerknica, Czirniczer see - Cerkniško jezero, Jessera - Jezero, Martinspach - Martinjak, Lybse - Lipsenj, Steberg - Šteberk, Laserpach - Laški potok / Laze, Otock - Otok, Laas - Lož, Nadlischakh - Nadlišek, Schnenberg - Snežnik, Teufels garten - Vražji vrtec.

Grafično merilo v italijanskih miljah, 50 x 39 na listu 60 x 50 cm, koloriran bakrorez.

Valvasor, Janez Vajkard: Carniola, Karstia, Histria et Windorum
Marchia, 1689

Zemljevid Kranjske, Slovenske marke in Istre je iz knjige Slava vojvodine Kranjske, 2. knjiga, 1877.

Valvasor je vzel za osnovo Mercatorjevo karto Kranjske.

Navedeni so naslednji kraji, gradovi: Cirkniz - Cerknica, Nadlisek - Nadlišek, Oblak - Bloke, Laas - Lož, Steberg - Šteberk, Hallerstain - Koča vas, Schneeberg - Snežnik.

Grafično merilo v nemških miljah.

Na panoramski karti Cerkniškega jezera iz Slave vojvodine Kranjske so vrisani kraji, cerkve, pritoki, požiralniki, ponikalnice, jame. Večinoma so navedena slovenska imena.

Tabula Ducatus Carniolae, Vindorum Marchiae et Histriae,

Noribergae: [s. n., ca 1720]

Nürnberški geograf in založnik **Johann Baptist Homann** (1663-1724) je karto vojvodine Kranjske, Slovenske marke in Istre izdelal s pomočjo Valvasorjevega zemljevida in podatkov. Zemljevid prinaša veduto mesta Ljubljana. V levem kotu baročna kartuša z grbom Kranjske. V levem spodnjem vogalu je alegorija vojne, ki verjetno kaže na zmago nad Turki, saj ima pod nogami turško sabljo. Nasproti je personifikacija Kranjske. V desnici ima oljčno vejico. V sredini sta dva puta, ki kažeta na rudno bogastvo dežele. V ozadju desno je motiv dveh ribičev, ki si ga lahko razlagamo kot upodobitev Cerkniškega jezera.

Vrisani so naslednji kraji, gradovi: Circknicz - Cerknica, Doleinaus - Dolenja vas, s. Wolfgang - sv. Wolfgang, Thurn lack - Loško, S. Johan - sv. Janez, S. Peter - sv. Peter, Martinipotok - Martinjak, Seromenza - Žerovnica, Grehovo - Grahovo, Lipse - Lipsenj, Steegberg - Šteberg, Seedorf - Jezero, Laas - Lož, Hallerstein - Koča vas, Schneeberg - Snežnik, Oblack - Bloke, Nadliseck - Nadlišek, Circknizer see - Cerkniško jezero, Mons Javornick - gora/planina Javornik.

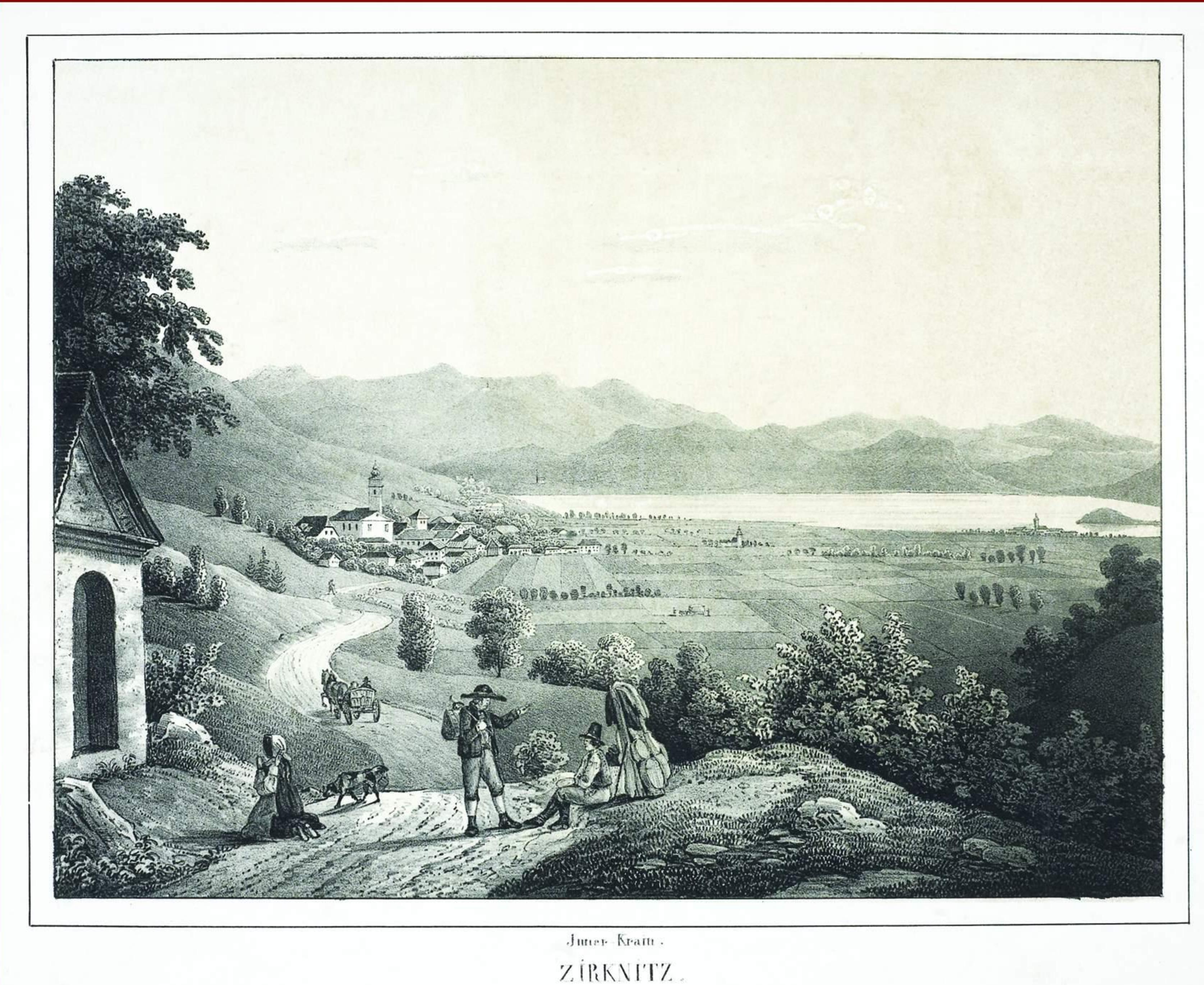
Merilo v nemških in italijanskih miljah, 58 x 49 cm na listu 60 x 51 cm, koloriran bakrorez.

slikovno gradivo

Inner - Krain, Zirknitz, [Klagenfurth: J. Wagner, 1845]
Avtor je Joseph Wagner (1803-1861) z Moravske.

Veduta prinaša Kamno gorico s kapelico ob stari cesti Cerknica - Rakek, Cerknico z župnijsko cerkvijo Marijinega rojstva, protiturški taborski stolp, vasi Dolenje Jezero in Dolenjo vas. Presihajoče jezero je polno in ga obdajata Slivnica in Javorniki, v ozadju Križna gora in cerkev sv. Pavla v Žerovnici.

dvobarvna litografija, 29 x 38 cm na listu 38 x 47 cm

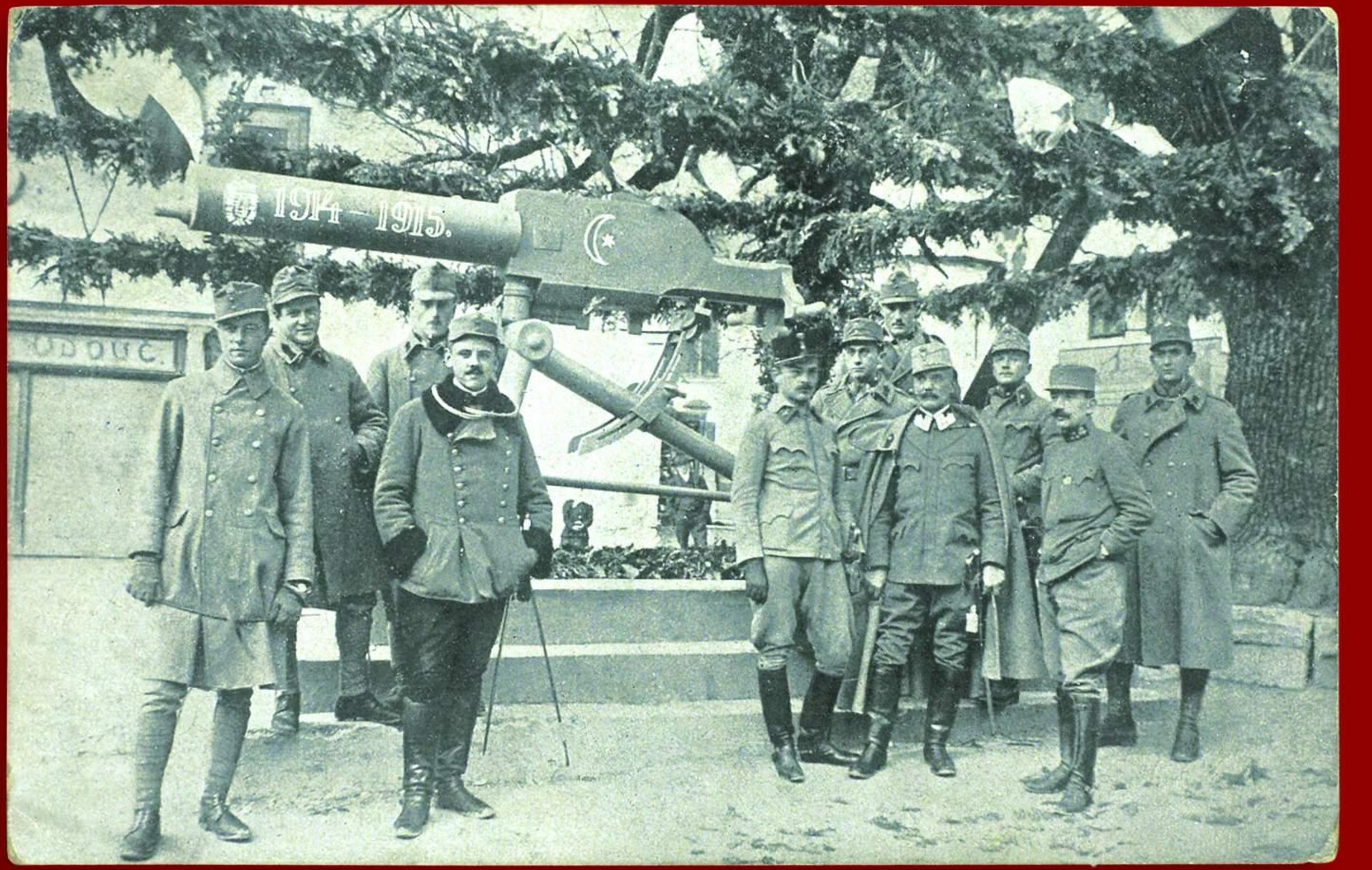
Hallerstein: Kocsia vas
Bogenšperk: J. V. Valvasor, 1679
iz Valvasorjevega albuma: Topographia Ducatus Carnioliae modernae

V letih 1933-34 je v dvorcu Koča vas živel in ustvarjal pesnik Oton Župančič. Takrat je nastal cikel pesmi Med ostrnicami.

bakrorez, črno-bel, 12x21 cm na listu 19x27 cm

razglednice

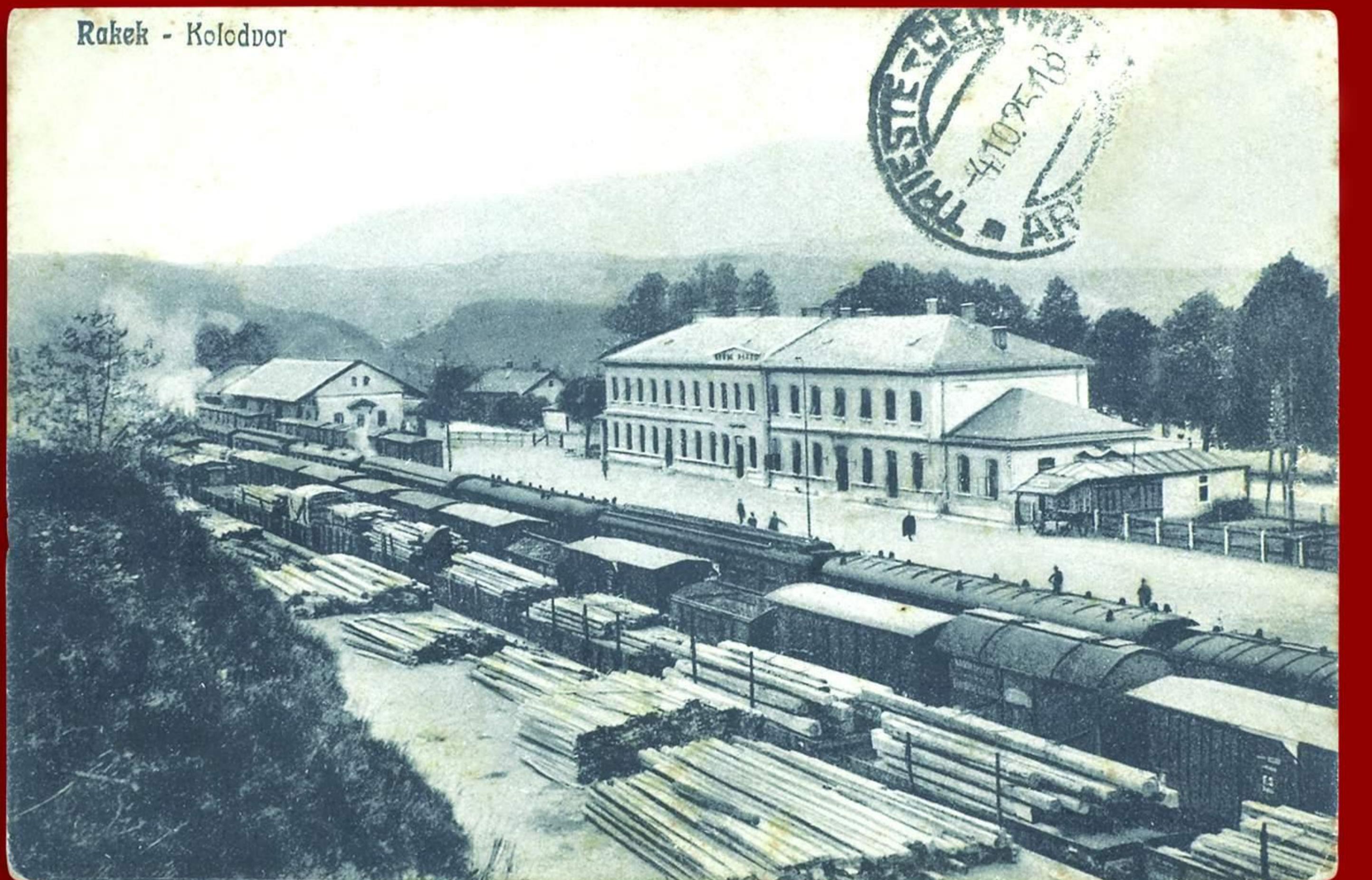

Cerknica, datirano 20.1.1917

Vojaki Avstro-Ogrske monarhije na Taboru pred rojstno hišo pesnika Jožeta Udoviča, njegov oče Josip je imel v protiturškem stolpu trgovino. Ime Cerknica (Circheniza) se pojavi že v 11. stoletju.

V dokumentu, datiranem z 11.1.1040, beremo: »Kralj Henrik III. podeli zarad zvestobe Popona, patriarha Oglejske cerkve, ki je postavljena na čast sv. Hemagorja in Fortunata, petdeset kraljevih kmetij z vsemi priteklinami v Cerknici in v sosednjih vaseh, ki se nahajajo v Kranjski marki in v grofiji mejnega grofa Eberharda ...«

iz: Marijan Slabe, Cerknica, 1981

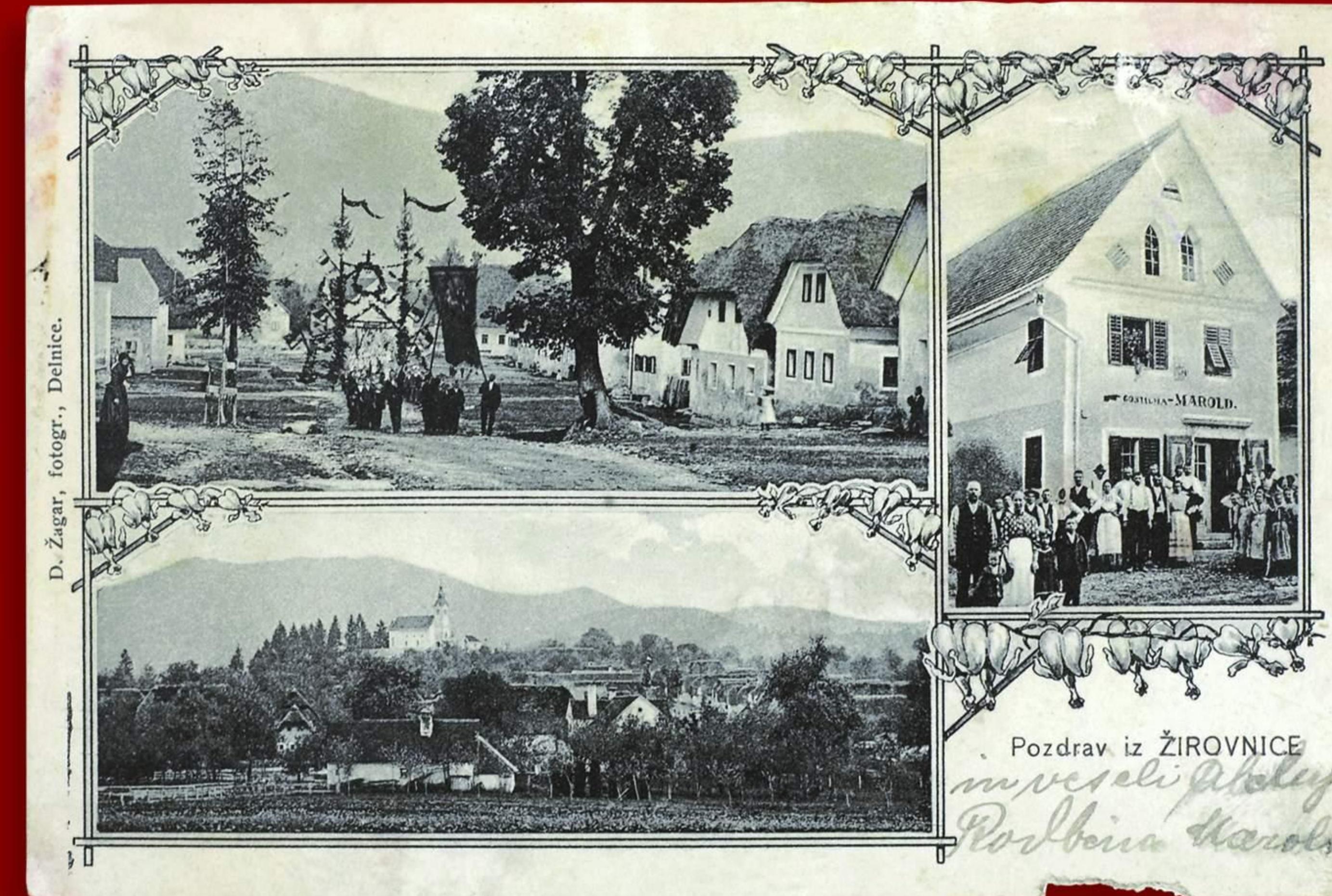

Rakek - Kolodvor, 1925, založil Leo Grom, Rakek

Zgraditev južne železnice Dunaj - Trst (1857) je odprla promet z lesom iz notranjskih gozdov.

Leta 2005 je izšla knjiga Ivanke Gantar Rakek.

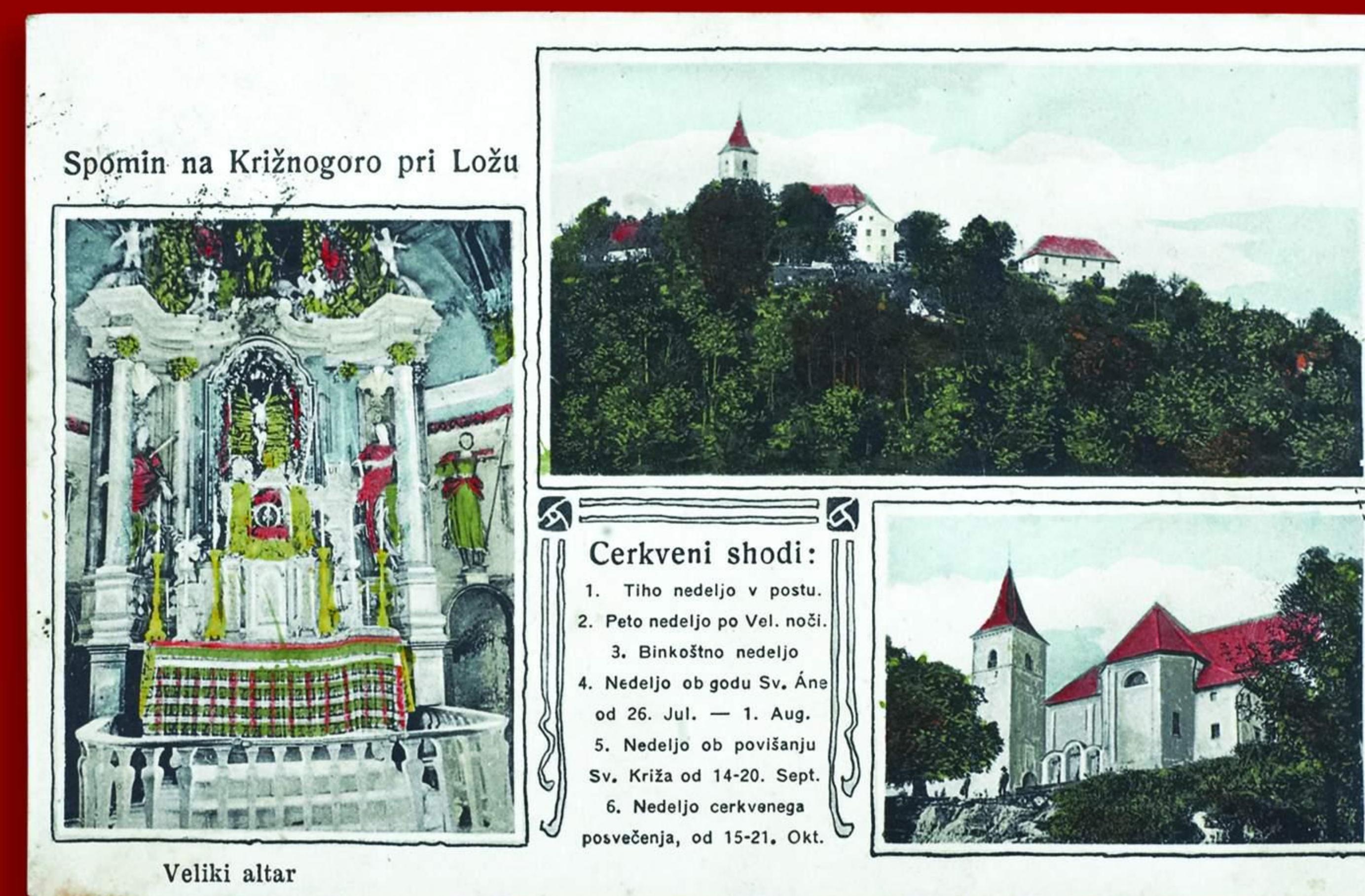
Knjižnica hrani okrog 300 razglednic, predvsem notranjskih krajev, večina iz obdobja od 1889 - 1930.

Žerovnica, okoli 1900, D. Žagar, fotograf, Delnice

Panoramski pogled na vas, nad katero se dviguje cerkev sv. Pavla, procesija, na sredi vasi gostilna Marold.

O Žerovnici je Američanka Irene Portis-Winner napisala dve knjigi: Slovenian village Žerovnica (1971) ter Semiotics of Peasants in Transition (2002), ki je izšla tudi v slovenščini - Semiotika kmetstva v tranziciji (2006).

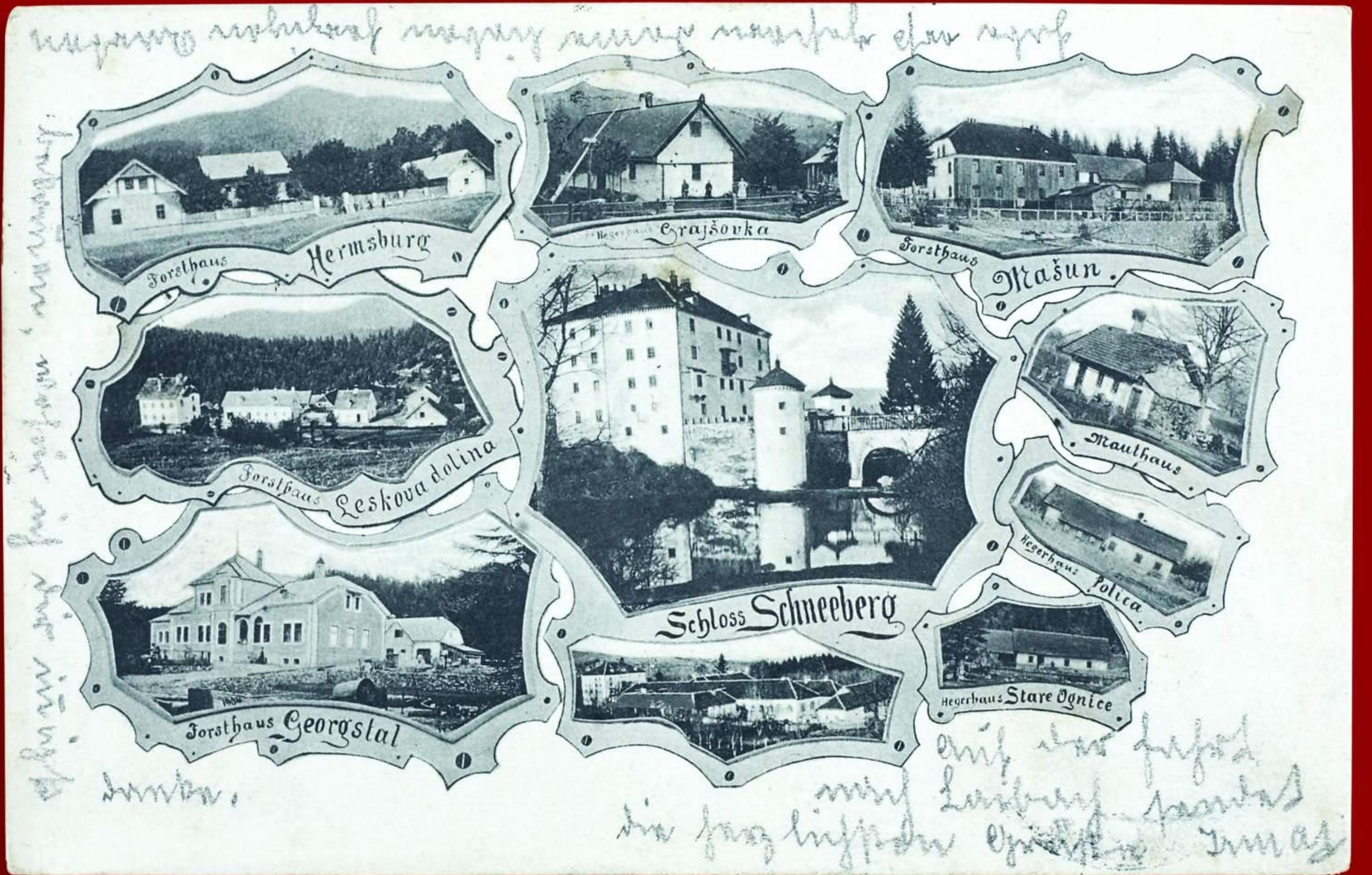

Križna gora, odposlano 1.7.1909, Franc Kunc, fotograf, Ljubljana
Navedenih je šest romarskih shodov, na katere so prihajali romarji od blizu in daleč.

... toku tudi na leti Krishni gori u'tem leiti 1743. je ta S. Krishou pot gori postaulen ..

... po poti gredozh od eniga Stationa do tiga drusiga; moli, ali premishlui, kar tebi tvoja andoht noter da ...
iz: J. F. Repež, Romarske bukvice

Janez Kebe je 1987 napisal knjižico Križna gora nad Ložem.

grad Snežnik, grajska poslopja, Gomance, Grajšovka, Mašun, Leskova dolina, Jurjeva dolina, Mitnica, Klanska polica, Stare ogence, odposlano 1905

Pomembno delo Snežnik in schönburški vladarji: zgodovina gospodstva Snežnik na Kranjskem, ki ga je po nareku svojega očeta Henrika Schollmayerja v Koči vasi leta 1923 napisala hči Margareta, je izšlo leta 1998; iz nemščine ga je prevedel Jože Sterle.

Nova vas, natisnjeno leta 1901,
D. Rovšek, Ljubljana
Osrednji del vasi s tipično notranjsko arhitekturo in « širno ».

Ako bi bil kdaj vprašan, s kaknimi etnološkimi posebnostmi se more ponašati slovenski narod, bi pred drugim navedel tudi starodavne bloške smuči. Ljudske smuči z Bloške planote, Vidovskih hribov in sosednjih okolišev sodijo vsekakor med najpomembnejše predmete naše ljudske materialne kulture ...

iz: Boris Orel, Bloške smuči: vprašanje njihovega nastanka in razvoja, 1964

Nekatere okrajšave

Aufl.
Bd
s. l. /sine loco/
s. n. /sine nomine/
f.
zganj.

Auflage (izdaja)
Band (knjiga, zvezek)
neznani kraj izdaje
neznano ime založnika
folija
zganjen

Viri in literatura (poleg v besedilu navedenega gradiva)

- SLOVENSKI biografski leksikon, v Ljubljani, 1925-1991
- REISP, Branko: Wagnerjeve vedute Kranjske, Ljubljana, 1970
- KOROŠEC, B.: Naš prostor v času in projekciji, Ljubljana, 1978
- SLABE, Marijan: O starejših upodobitvah Cerknice, v: Notranjski listi: III, Cerknica, 1986, str.: 181-194,
- SLOVENCI v svetu: slikovite predstavitev slovenskih dežel in sveta na starih zemljevidih, Ljubljana, 1986
- VALVASOR, Janez Vajkard: Slava vojvodine Kranjske, Ljubljana, 1977
- DEŽELA ob Cerkniškem jezeru, Cerknica, 1990
- ŽIROVNIK, Jožef: Cerkniško jezero, faksimiliran ponatis, Cerknica, 1991
- NAŠA beseda in zemljevidi slovenskega ozemlja, Ljubljana, 1997
- NOTRANJSKA. Cerkniško jezero: turistična karta [Kartografsko gradivo], Ljubljana, 1999
- CELJE na zemljevidih od 16. do sredine 19. stoletja iz zakladnice Osrednje knjižnice Celje, Celje, 2005
- SAPAČ, Igor: Grajske stavbe v osrednji Sloveniji. 3, Notranjska. Knj.2, Med Idrijo in Snežnikom, Ljubljana, 2006
- KABAJ, Marko, ustni vir

Domoznanski oddelek Knjižnice Jožeta Udoviča Cerknica
Partizanska cesta 22, 1380 Cerknica

telefon	01 7091 078
faks	01 7097 121
e-mail	info@cer.sik.si
internet	www.cer.sik.si
odprtost	ponedeljek - petek 10.00 - 19.00 sobota 08.00 - 13.00

besedilo: Marija Hribar
fotografije: Reklamna fotografija Matjaž Žnidaršič, gsm: 041 410 244
grafična priprava in oblikovanje: Matjaž Žnidaršič, Brane Červek

tisk: Premiere d.o.o., november 2006

OBČINA CERKNICA